ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤ΄ ΤΑΞΗΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ Β΄ ***ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3***

Περίληψη

Η θρησκευτική και η πολιτική οργάνωση των Ελλήνων

Την περίοδο της Τουρκοκρατίας ο Πατριάρχης **1) ήταν θρησκευτικός ηγέτης των Ορθόδοξων Χριστιανών, 2) ήταν εκπρόσωπος του ρουμ μιλέτ (υπόδουλων Ορθόδοξων χριστιανών) 3) λογοδοτούσε στον Σουλτάνο για τις πράξεις τους 4) μπορούσε να ιδρύει σχολεία και 5) να επιβάλλει ειδικούς φόρους στους πιστούς.**

Έτσι, η Εκκλησία εκτός από τα **θρησκευτικά της καθήκοντα** αποφάσιζε και για **άλλες υποθέσεις** όπως π.χ. για τις κληρονομιές.

Μερικοί κληρικοί αντιμετωπίζουν την κατάκτηση **ως θεραπεία** από το Θεό. Άλλοι επηρεάζονται από τις ευρωπαϊκές ιδέες και **αμφισβητούν τους Τούρκους (π.χ. Πατριάρχης Νεόφυτος Β'**). Άλλοι πάλι καλλιεργούν σχέσεις με τη Ρωσία **(π.χ. Μάξιμος Γραικός).**

Οι Φαναριώτες ήταν μια **ηγετική ομάδα Ελλήνων που ζούσαν στο Φανάρι** την έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου . Ήταν μορφωμένοι, γνώριζαν ξένες γλώσσες, ήταν από πλούσιες οικογένειες και αναλάμβαναν υψηλά αξιώματα στην Οθωμανική διοίκηση.

Μεγάλη εξουσία είχαν και οι **κοινοτικοί άρχοντες**, λεγόταν αλλιώς επίτροποι ή δημογέροντες ή προεστοί ή κοτζαμπάσηδες. Άλλοι εκλέγονταν και άλλοι ήταν από ισχυρές οικογένειες. Συγκέντρωναν τους φόρους από τους χριστιανούς για λογαριασμό των Τούρκων.